

Vec C-27/24

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

15. január 2024

Vnútroštátny súd:

Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa della Regione
autonoma Trentino - Alto Adige/Südtirol

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

20. december 2023

Žalobcovia:

Lega Anti Vivisezione (LAV)

Lega per l'Abolizione della Caccia (LAC)

Žalovaní:

Provincia autonoma di Trento

Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale
(ISPRA)

Ministero dell'ambiente e della sicurezza energetica

Predmet konania vo veci samej

Konanie sa týka viacerých podaní rôznych environmentálnych združení/združení za práva zvierat proti niektorým opatreniam, ktorými predseda autonómnej provincie Trident (ďalej len „PAT“) po usmrtení osoby jedincom medveďa hnedého – samicou – schválil jej odstránenie usmrtením.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 16 smernice o biotopoch (smernica 92/43), ktorý orgánu umožňuje odchyliť sa od zákazu úmyselného odchyťavania alebo usmrcovania jedincov chráneného druhu vo voľnej prírode, stanovuje poradie priority medzi trvalým zajatím nebezpečného zvierťa (t. j. jeho odchytením s cieľom umiestniť ho do trvalého zajatia) na jednej strane a jeho usmrtením na strane druhej.

Prejudiciálna otázka

[1] Má sa na základe ustanovení článku 16 smernice 92/43/EHS po overení splnenia podmienky týkajúcej sa existencie jedného z prípadov výslovne uvedených v článku 16 ods. 1 písm. a) až e), ako aj splnenia podmienky týkajúcej sa skutočnosti, že „výnimka nespôsobuje zhoršenie stavu ochrany populácie príslušného druhu na území jeho prirodzeného výskytu“, na účely vydania povolenia na výnimku zo zákazu „všetk[ých] for[iem] úmyselného odchyťavania alebo usmrcovania vzoriek týchto druhov vo voľnej prírode“ uvedeného v článku 12 písm. a) uvedenej smernice, ďalšia podmienka týkajúca sa skutočnosti, že „neexistuje uspokojivá alternatíva“, vykladať v tom zmysle, že príslušný orgán musí preukázať neexistenciu uspokojivej alternatívy, ktorá by umožnila vyhnúť sa odstráneniu zvierťa z územia jeho prirodzeného výskytu, čo má za následok možnosť odôvodneného výberu konkrétneho opatrenia, ktoré sa má prijať a ktoré môže pozostávať z odchyty do trvalého zajatia alebo z usmrtenia, ktoré sú postavené na rovnakú úroveň;

alebo

[2] sa má na základe ustanovení článku 16 smernice 92/43/EHS po overení splnenia podmienky týkajúcej sa existencie jedného z prípadov výslovne uvedených v článku 16 ods. 1 písm. a) až e), ako aj splnenia podmienky týkajúcej sa skutočnosti, že „výnimka nespôsobuje zhoršenie stavu ochrany populácie príslušného druhu na území jeho prirodzeného výskytu“, na účely vydania povolenia na výnimku zo zákazu „všetk[ých] for[iem] úmyselného odchyťavania alebo usmrcovania vzoriek týchto druhov vo voľnej prírode“ uvedeného

v článku 12 písm. a) uvedenej smernice, ďalšia podmienka týkajúca sa skutočnosti, že „neexistuje uspokojivá alternatíva“, vykladať v tom zmysle, že primárne zaväzuje príslušný orgán k voľbe odchyty do zajatia (trvalé zajatie) a až v prípade objektívnej a nie dočasnej nemožnosti uplatnenia tohto riešenia umožňuje odstránenie usmrtením, pričom medzi týmito opatreniami existuje prísna hierarchia?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Smernica Rady 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, článku 2, 12 a 16 (ďalej len „smernica“)

Rozsudky z 20. októbra 2005, C-6/04, Komisia/Spojené kráľovstvo; z 10. mája 2007, C-508/04, Komisia/Rakúsko; zo 14. júna 2007, C-342/05, Komisia/Fínsko (body 31, 45); zo 17. apríla 2018, C-441/17, Komisia/Poľsko; z 10. októbra 2019, C-674/17, Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola (body 27, 28, 29, 32, 38, 41, 49, 51, 59, 66, 68); z 11. júna 2020, vec C-88/19, Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor“ (body 25, 44, 49); z 2. marca 2023, C-432/21, Komisia/Poľská republika

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Dekrét predsedu autonómnej provincie Trident č. 10 z 27. apríla 2023

Provinčný zákon č. 9 z 11. júla 2018 – Vykonávanie článku 16 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín: ochrana alpského systému (ďalej len „provinčný zákon č. 9/2018“)

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 V obci Caldes (provincia Trident) bol 4. mája 2023 v lese nájdený mŕtvý 26-ročný mladý muž, ktorého poranenia boli neskôr pripísané jedincovi medveďa hnedého s označením JJ4. Predseda PAT vydal 8. a 13. apríla 2023 z dôvodu ochrany verejnej bezpečnosti dve mimoriadne uznesenia o usmrtení jedinca, ktoré následne vyhlásil za neplatné po odchyte zvierat'a, ktoré je v súčasnosti držané v ochrannej lokalite („útulok Casteller“). Predseda PAT vydal 27. apríla 2023 dekrét č. 10 (ďalej len „napadnutý dekrét“), ktorý podľa provinčného zákona č. 9/2018 (ktorým sa preberá článok 16 smernice) umožňuje odstránenie zvierat'a usmrtením.
- 2 Žalobkyne (ďalej len „združenia“) napadli dekrét, pričom okrem iného uviedli, že:
  - a) opatrenie usmrtenia je neprimerané, pretože medvedica bola odchytená a toto opatrenie bolo nariadené len preto, že PAT nechce konať vo veci premiestnenia;
  - b) opatrenie usmrtenia vyplýva z vyhlásenia o nebezpečnosti zvierat'a, ale toto

vyhlásenie nemá základ v napadnutom dekréte, pretože na posúdenie skutočnej nebezpečnosti, a teda najvhodnejšieho opatrenia, nemožno ignorovať analýzu interakcií medzi človekom a medveďom, ktoré sa v kontexte náhodného stretnutia môže vyvinúť do viac či menej agresívneho správania zo strany medveďa ako prirodzeného dôsledku nebezpečenstva, ktoré pociťuje v dôsledku blízkej prítomnosti človeka; c) v prípade udalosti, ktorá predchádzala konaniu, z požadovaných stanovísk vyplynulo, že neexistujú žiadne určité dôkazy týkajúce sa dynamiky skutočností; d) zistenie skutkového stavu je ovplyvnené nedostatkami vo vyšetovaní; e) agresivita nebola výsledkom inherentnej nebezpečnosti medvedice, ale skôr toho, že bránila svoje mláďatá pred hroziacim nebezpečenstvom, ktoré podľa nej predstavovala extrémna blízkosť ľudí. To platí aj pre predchádzajúce udalosti týkajúce sa toho istého jedinca; f) na účely výberu najvhodnejšieho opatrenia niektoré technické správy odporúčajú v prípade medveďov, ktoré sú len potenciálne nebezpečné, ako je JJ4, použiť iné opatrenia ako usmrtenie; g) hoci sa predseda PAT odvoláva aj na „usmernenia na vykonávanie provinčného zákona č. 9/2018 a článku 16 smernice o biotopoch“ (ďalej len „usmernenia“), pre ktoré je usmrtenie u najnebezpečnejších medveďov uprednostňované, je potrebné uviesť toto tvrdenie do kontextu, keďže tie isté usmernenia zvažujú ako alternatívu popri usmrtení premiestnenie nebezpečného jedinca, čo PAT nezohľadnila; h) tvrdenie PAT, že medvedica JJ4 by mala byť utratená, aby sa ponechalo viac miesta pre druhého medveďa umiestneného v zariadení, sa musí zamietnuť, pretože jeden jedinec nemôže byť utratený len na účely uvoľnenia miesta pre druhého. Zariadenie Casteller je navyše nevyhovujúce, pretože medveď nemôže a nesmie byť dlho držaný v úzkych priestoroch nezlučiteľných s jeho charakteristikami, a preto je trvalé zajatie protihistorickým a protizákonným opatrením.

- 3 Žalobou z dodatočných dôvodov združenia napadli usmernenia, pričom okrem iného uviedli, že: a) usmernenia primerane nezohľadnili skutočnosť, že existujú alternatívne opatrenia k usmrteniu, ako sú sterilizácia, nasadenie telemetrického obojku, trvalé zajatie alebo premiestnenie, a nezohľadňujú potrebu primeraného vyšetovania, najmä pokiaľ ide o rekonštrukciu dynamiky incidentov; b) v usmerneniach sa uvažuje o opatrení odchyty s vypustením na účely premiestňovania a/alebo telemetrického označenia, ale len na monitorovanie zvierat a nie na riešenie kritických prípadov; c) v usmerneniach sa uvádza, že v najzávažnejších prípadoch je potrebné pristúpiť, ak neexistujú iné vhodné riešenia, k odstráneniu, ktorým sa alternatívne rozumie odchytenie do trvalého zajatia alebo usmrtenie, pričom Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale (Vyšší inštitút pre ochranu a výskum životného prostredia, Taliansko) (ďalej len „ISPRA“) vo vyjadrení k žalobe označil najvhodnejšie opatrenia v prípade, ktorý je predmetom konania, vrátane zintenzívnenia monitorovania, odchyty na účely premiestnenia a telemetrického označenia, odchyty, sterilizácie a opätovného vypustenia medveďa do voľnej prírody; d) v usmerneniach sa bez rozdielu stanovuje usmrtenie medveďov v kritických prípadoch bez zvažovania alternatív a bez analýzy histórie jednotlivých jedincov a dynamiky incidentu, a to aj v rozpore s dokumentmi uvedenými v samotných usmerneniach, pričom len pre vysokorizikové medvede sa odporúča okamžité odstránenie, zatiaľ čo v prípade

potenciálne nebezpečných sa odporúča starostlivé vyhodnotenie každého jednotlivého prípadu, intenzívne monitorovanie a preventívne a odrádzajúce opatrenia.

- 4 Vnútroštátny súd vo svojom uznesení č. 35/2023 označil námietky za neopodstatnené, najmä preto, že: **I)** okolnosť, že medvedica bola odchytená, nepostačuje na to, aby bolo opatrenie usmrtenia považované za neprimerané, pretože toto opatrenie bolo nariadené podľa provinčného zákona č. 9/2018, podľa ktorého predseda PAT môže povoliť usmrtenie za predpokladu, že neexistuje uspokojivá alternatíva a odchyt nemá nepriaznivý vplyv na udržanie priaznivého stavu ochrany populácie dotknutého druhu v jeho prirodzenom areáli. Okrem toho v napadnutom dekréte sa primerane odôvodňuje neexistencia uspokojivých alternatív k usmrteniu; **II)** skutkový rámec je primerane rekonštruovaný s ohľadom na vykonané analýzy a pitvu, z ktorých vyplýva, že udalosť možno pripísať medvedici JJ4; **III)** zo skutočnosti, že medvedicu sprevádzali jej mláďatá, nemožno automaticky odvodiť, že agresivita bola spôsobená jej inštinktom chrániť ich. Okrem toho, podľa stanoviska, ktoré vypracoval ISPRA, správanie medvedice zodpovedá v zmysle Medziregionálneho akčného plánu na ochranu medveďa hnedého v stredovýchodných Alpách (ďalej len „PACOBACE“) najvyššiemu stupňu nebezpečenstva a patrí do kategórie „vysokého rizika“, pre ktorú sa odporúča okamžité odstránenie; **IV)** predchádzajúce udalosti, pri ktorých sa prejavila agresivita tejto medvedice, označené ISPRA, vrátane smrteľného útoku z 5. apríla 2023 viac než postačujú na zaradenie zvieratá medzi vysokorizikové medvede bez ohľadu na príčiny jednotlivých útokov; **V)** z napadnutého dekrétu je zrejmé, že alternatívne opatrenia k usmrteniu boli primerane zvážené, ale predseda PAT v súlade s príslušnými provinčnými usmerneniami nepovažoval tieto opatrenia za vhodné vzhľadom na nebezpečnosť medvedice, keďže odchyt a nasadenie telemetrického obojku sú nevhodné z dôvodu potreby ochrany bezpečnosti osôb. V usmerneniach sa uvádza, že PAT sa vybavila zariadeniami na dočasné alebo trvalé zajatie, ako je napríklad útulok Casteller, ktorého kapacita je však obmedzená najviac na tri jedince a je jediným zariadením v alpskej oblasti, ktoré je oprávnené držať v zajatí problémové medvede. V usmerneniach sa ďalej uvádza, že v európskych štátoch, kde sa medvede vyskytujú, sú nebezpečné zvieratá bežne usmrcované a nie sú držané v zajatí po celý život, pretože: a) medvede narodené na slobode a zvyknuté pohybovať sa v rámci teritórií s rozlohou stoviek štvorcových kilometrov nemajú rovnaké podmienky v uzavretom priestore; b) medvede v zajatí môžu žiť oveľa dlhšie ako vo voľnej prírode, čo si vyžaduje veľmi náročnú starostlivosť vzhľadom na potenciálny počet jedincov, ktoré treba strážiť, a s tým súvisiacu potrebu výstavby a správy zariadení; c) starostlivosť o divo žijúce medvede v uzavretých priestoroch zahŕňa problémy interakcie medzi nimi, ako sú agresivita, zranenia, zabitia; d) vypustenie jedincov chovaných v zajatí do voľnej prírody nie je možné vzhľadom na mieru návyku na človeka. Útulok Casteller sa okrem toho skladá z troch sektorov, pričom jeden je už obsadený iným medveďom, ktorý si vyžaduje čo najväčší priestor, v druhom je umiestnená JJ4 a je potrebné ponechať priestory na umiestnenie ďalších jedincov v núdzových situáciách; **VI)** kritika napadnutého dekrétu v časti, v ktorej sa uvádza, že je

potrebné zabezpečiť, aby mal druhý medveď umiestnený v zariadení Casteller čo najväčší priestor, ktorý mu zaručí najlepšie životné podmienky, je neopodstatnená, pretože paradoxne končí potvrdením voľby, ktorú predseda PAT vykonal napadnutým dekrétom, keďže samotné združenia pripúšťajú, že medveď nemôže a nesmie byť dlho držaný v úzkych priestoroch, ktoré sú úplne nezlučiteľné s etologickými charakteristikami zvierat, ktoré sa pohybujú aj niekoľko kilometrov za deň.

- 5 Vnútroštátny súd následným uznesením o nariadení predbežného opatrenia č. 51/23 zamietol aj žalobu z dodatočných dôvodov, pričom okrem iného uviedol, že: **I)** v usmerneniach sa uvádzajú dôvody neúčinnosti a neuskutočniteľnosti alternatívnych opatrení k usmrteniu, s čím vnútroštátny súd súhlasí, prinajmenšom v prípade vysokorizikových jedincov; **II)** vhodnosť opatrení ako „odchyt a vypustenie na účely premiestnenia a/alebo telemetrického označenia“ alebo „sterilizácia“ nie je podložená primeranými dôkazmi; **III)** „miernejšie“ opatrenia navrhované združeniami sú zjavne nevhodné na riešenie nebezpečnej situácie vyplývajúcej z voľného pohybu medveďa, ktorý po smrteľnom útoku plne patrí do kategórie vysokého rizika.
- 6 Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) uznesením č. 2915/2023 čiastočne zmenila uznesenia vnútroštátneho súdu č. 35/2023 a 39/2023 a pozastavila vydanie príkazu na usmrtenie jedinca JJ4, čím sa medvedica udrží nažive v zajatí, aby bola chránená verejná bezpečnosť.

Právny kontext

- 7 Medveď hnedý je medzinárodne chránený Bernským dohovorom z 19. septembra 1979.
- 8 Na úrovni Únie sa články 12 a 16 smernice týkajú zákazov odchyťovania alebo usmrcovania jedincov chránených druhov vo voľnej prírode a možných výnimiek z týchto zákazov. Posledný uvedený článok bol prebratý do legislatívy PAT článkom 1 provinčného zákona č. 9/2018. V znení platnom v čase prijatia napadnutého dekrétu sa v uvedenom článku stanovovalo, že v záujme zachovania alpského systému provinčného horského územia, a najmä zachovania prirodzených biotopov, zabezpečenia záujmov verejného zdravia a bezpečnosti, resp. z iných naliehavých dôvodov verejného záujmu môže predseda PAT povoliť odchyt alebo usmrtenie medveďov a vlkov za predpokladu, že neexistuje uspokojivá alternatíva a odchyt nespôsobí zhoršenie stavu ochrany populácie príslušného druhu na území jeho prirodzeného výskytu. Tento článok bol zmenený provinčným zákonom č. 59 z 8. augusta 2023, podľa ktorého predseda PAT za určitých okolností nie je povinný vyžiadať si stanovisko ISPRA a v ktorom sa stanovuje, že predseda vždy nariadi usmrtenie jedinca za stanovených podmienok, napr. keď jedinec útočí fyzickým kontaktom, úmyselne sleduje osoby alebo sa pokúša dostať do domácností. Vnútroštátny súd považuje túto zmenu za irelevantnú, keďže nie je retroaktívna.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 9 Podľa judikatúry vnútroštátneho súdu provinčný zákon č. 9/2018 a PACOBACE nevymedzujú odstupňovanie medzi trvalým zajatím a usmrtením v prípade nebezpečného medveďa a opatrenia odchyty a usmrcovania sú rovnocenné v tom zmysle, že majú rovnaký vplyv na ochranu prirodzených biotopov, pričom vylučujú nebezpečného jedinca z jeho biotopu.
- 10 Consiglio di Stato (Štátna rada) (v uznesení č. 2915/2023) vyjadrila odlišný názor a uviedla, že podľa Súdneho dvora smernica ukladá členským štátom nielen povinnosť prijať úplný regulačný rámec, ale aj vykonať konkrétne a osobitné ochranné opatrenia vrátane opatrení preventívnej povahy, ktoré umožňujú účinne zabrániť úmyselnému odchytávaniu alebo usmrcovaniu chránených jedincov vo voľnej prírode (rozsudok C-441/17). Hoci článok 16 smernice oprávňuje členské štáty na uplatnenie výnimky, táto výnimka podlieha podmienke, že neexistuje žiadna uspokojivá alternatíva a výnimka nebude mať nepriaznivý vplyv na zachovanie dotknutých druhov na území ich prirodzeného výskytu (rozsudok C-674/17). Tento článok 16 ods.1 sa má vykladať reštriktívne (rozsudok C-508/04).
- 11 Podľa Consiglio di Stato (Štátna rada) sa táto problematika riadi zásadou proporcionality. Výnimka je možná len podľa odstupňovanej logiky, ktorá je v súlade s touto zásadou. Aby bola výnimka primeraná, nestačí, že opatrenie je vhodné na daný účel, ale musí byť jediné možné, aby nepredstavovalo nadmerné obetovanie pre dobro považované za recesívne v dôsledku rovnováhy medzi protichodnými záujmami. V rozpore s tým, čo uviedol vnútroštátny súd, Consiglio di Stato (Štátna rada) uvádza, že opatrenia, ktoré môže orgán prijať, musia byť prijímané postupne, s tým dôsledkom, že k najzávažnejšiemu opatreniu je možné pristúpiť len vtedy, ak nie je možné prijať menej kruté opatrenie.
- 12 Consiglio di Stato (Štátna rada) dospela k záveru, že zvieria možno usmrtiť len v krajnom a ojedinelom prípade objektívnej nemožnosti, nielen dočasnej a subjektívnej, uchýliť sa k menej krutému opatreniu. Domnieva sa, že napadnutý dekrét prekračuje tieto hranice, keďže umožňuje rozhodnutie o usmrtení bez toho, aby sa primerane posúdila účinnosť prechodných opatrení vhodných na zabezpečenie verejnej bezpečnosti bez obetovania života zvierat'a, a že napadnuté ustanovenie predstavuje logickú chybu. Nedostatok vhodných zariadení na umiestnenie medveďa nemôže odôvodniť opatrenie, ktoré porušuje zásadu proporcionality a pri ktorom hrozí, že bude povolené svojvoľné použitie krajného rozhodnutia o usmrtení. Spoločenský ohlas spôsobený nedávnymi dramatickými udalosťami by nemal ovplyvniť posudzovanie zo strany správnych orgánov, ktoré sa musia naďalej striktnie riadiť zákonnými kritériami. Práve z dôvodu štrukturálnych nedostatkov a núdzovej situácie bolo úlohou správnych orgánov vyhodnotiť každé prechodné opatrenie medzi slobodou zvierat'a a usmrtením, a teda aj možnosť premiestnenia do iného zariadenia, ako sú zariadenia vo vlastníctve PAT, prípadne aj mimo územia štátu.

- 13 Consiglio di Stato (Štátna rada) preto v uvedených uzneseniach konštatovala, že napadnutý dekrét je v časti, v ktorej sa nariaďuje usmrtenie zvierat, neprimeraný a nie je v súlade s nadnárodnými a vnútroštátnymi predpismi, v ktorých sa vyžaduje primerané vyhodnotenie prechodných opatrení.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 14 Vnútroštátny súd obmedzuje rozsah prejudiciálnej otázky, keď uvádza, že v prejednávanej veci, na rozdiel od toho, čo tvrdia združenia, ktoré sú žalobcami, nie je relevantné posúdenie metód, ktorými príslušný správny orgán zabezpečuje preventívnu ochranu druhov zvierat, ktoré sú predmetom ochrany: v prejednávanej veci sa berie do úvahy jediné ustanovenie, ktorým sa nariaďuje odstránenie zvierat nebezpečného z hľadiska verejnej bezpečnosti. Preto je prejudiciálna otázka, ktorú kladie, zameraná len na zistenie správneho výkladu práva Únie uplatniteľného na napadnuté ustanovenie povoľujúce výnimku zo zákazu usmrtenia. Vnútroštátny súd sa predovšetkým domnieva, že na posúdenie zákonnosti napadnutého dekrétu nie je potrebné zisťovať, či PAT zaviedla alebo nezaviedla vhodné opatrenia na zabránenie udalostiam, ako je tá, ktorá viedla k prijatiu dekrétu.
- 15 Vnútroštátny súd poznamenáva, že na účely výkladu ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť aj jeho kontext a ciele, ktoré sleduje právna úprava, do ktorej patrí. Cieľ sledovaný smernicou, ktorým je ochrana biodiverzity prostredníctvom ochrany voľne žijúcich živočíchov európskeho významu a ich prirodzených biotopov, preto nadobúda rozhodujúci význam.
- 16 Vnútroštátny súd vysvetľuje, že v rozsudku C-88/19 Súdny dvor vymedzil účel smernice tým, že objasnil, že pojmy „územie prirodzeného výskytu“ a „voľná príroda“ sa vzťahujú na oblasti nachádzajúce sa mimo osobitne chránených lokalít a zahŕňajú aj oblasti obývané ľuďmi. Súdny dvor takisto objasnil, že „ochrana... sa neuplatňuje len v špecifických oblastiach, ale vzťahuje sa na všetkých jedincov chráneného živočíšneho druhu, ktoré žijú vo voľnej prírode alebo divoko, a teda zabezpečujú v prirodzených ekosystémoch určitú úlohu bez toho[,] aby sa nevyhnutne uplatňovala na jedince, ktoré sa v súlade s právom nachádzajú v zajatí“ (bod 44), a že „výklad, podľa ktorého ‚prostredie prirodzeného pohybu [prirodzený areál –]‘ týchto druhov,... zahŕňa takisto oblasti, ktoré sa nachádzajú mimo chránených lokalít, a ochrana, ktorá z toho vyplýva, sa teda neobmedzuje na tieto lokality, má takú povahu, že umožňuje dosiahnutie cieľa spočívajúceho v zákaze usmrtenia alebo odchyту jedincov chránených živočíšnych druhov. Ide totiž nielen o ochranu týchto druhov na určitých striktno stanovených miestach, ale takisto aj jedincov týchto druhov, ktoré žijú vo voľnej prírode alebo divoko, a teda zabezpečujú v prirodzených ekosystémoch určitú úlohu“ (bod 49). Preto možno – v súlade s účelom ochrany sledovaným smernicou – dospieť k záveru, že ustanovenie článku 12 je zamerané na ochranu uvedenú vyššie, a nie na ochranu života jednotlivých jedincov patriacich k chránenému druhu bez ohľadu na okolnosti.

- 17 Vnútroštátny súd spresňuje, že Súdny dvor rozhodol: že dôkazné bremeno o existencii podmienok na uplatnenie výnimky podľa článku 16 znáša orgán, ktorý prijme príslušné rozhodnutie (rozsudok C-6/04); že vnútroštátne orgány musia overiť existenciu troch podmienok stanovených v uvedenom článku (rozsudok C-342/05); že členské štáty musia zabezpečiť, aby kumulatívne účinky výnimiek nemali vplyvy, ktoré by boli v rozpore s cieľmi článku 12 a smernice ako celku, a uplatňovať zásadu predchádzania škodám, ak vedecké údaje vzbudzujú pochybnosti o tom, či výnimka bude mať nepriaznivý vplyv na udržanie priaznivého stavu ochrany druhu ohrozeného vyhynutím; že existencia vyššie uvedených podmienok musí byť dôkladne odôvodnená s ohľadom na osobitné a konkrétne situácie (C-674/17).
- 18 Vnútroštátny súd uvádza, že je mu známa judikatúra Consiglio di Stato (Štátna rada) obsiahnutá v uznesení o nariadení predbežného opatrenia č. 2915/23, pokiaľ ide o rozsah zásady proporcionality, ale sťažuje sa, že Consiglio di Stato (Štátna rada) v uvedenom uznesení nezaujala stanovisko ku konkrétnym dôvodom, ktoré v tejto súvislosti uviedol vnútroštátny súd a v rámci ktorých niekoľkokrát zopakoval zásadu, že opatrenia odchytu a usmrcovania sú rovnocenné opatrenia v tom zmysle, že majú rovnaký vplyv na ochranu prirodzených biotopov obývaných medveďmi, pričom vylučujú nebezpečného jedinca z jeho biotopu.
- 19 V konečnom dôsledku sa vnútroštátny súd domnieva, že v článku 16 smernice – ktorý umožňuje výnimku zo zákazu úmyselného odchyťavania alebo usmrcovania jedincov chráneného druhu v prípade taxatívne uvedených okolností vrátane potreby chrániť verejnú bezpečnosť – sa nestanovuje prioritna trvalého zajatia pred usmrtením zvierat'a; preto ak bola zistená táto nevyhnutnosť, ako aj podmienka, že odchyt nemá nepriaznivý vplyv na udržanie priaznivého stavu ochrany dotknutého druhu v jeho prirodzenom areáli, treba vykladať zostávajúcu podmienku, t. j. že „neexistuje uspokojivá alternatíva“, s ohľadom na všeobecný cieľ smernice, ktorým je zachovanie biodiverzity. Súdny dvor síce predpisuje „presné a dostatočné odôvodnenie v súvislosti s neexistenciou inej uspokojivej alternatívy“, ktorá by umožnila dosiahnuť ciele uvádzané na odôvodnenie predmetnej výnimky (rozsudok C-342/05, bod 31), ale neuvádza konkrétne odôvodnenie, pokiaľ ide o odstupňovanie medzi odchytom a usmrtením.
- 20 Vnútroštátny súd sa domnieva, že neexistenciu inej uspokojivej alternatívy je potrebné konštatovať s odkazom na neexistenciu alternatívneho riešenia, ktoré umožní udržať zviera vo voľnej prírode bez jeho odstránenia. Ak je však toto cieľom smernice, potom sú odchyťavanie a usmrcovanie opatrenia, ktoré sú si navzájom úplne rovnocenné, pretože obe majú rovnaký účinok, ktorý spočíva v odstránení zvierat'a z voľnej prírody a v zániku jeho statusu voľne žijúceho živočícha. Posudzovanie zo strany príslušného orgánu sa preto netýka voľby medzi usmrtením alebo trvalým zajatím zvierat'a, ale skôr alternatívy medzi odstránením alebo neodstránením zvierat'a z voľnej prírody a medzi zánikom alebo zachovaním jeho statusu voľne žijúceho živočícha s cieľom ochrany chránených druhov, čo predstavuje cieľ smernice.

- 21 Vnútroštátny súd poznamenáva, že absencia odstupňovania medzi zajatím a usmrtením je potvrdená umiestnením zákazu odchyťovania alebo usmrcovania, ktorý sa nachádza v článku 12 smernice, a nie v článku 16, medzi podmienky na uplatnenie výnimky. V žiadnej časti textu článku 12 sa neuprednostňuje odchyťovanie pred usmrcovaním. Naopak, aj v prípade výnimky podľa článku 16 ods. 1 písm. e) [„aby sa za podmienok prísneho dohľadu, na selektívnom základe a v obmedzenom rozsahu, umožnil odber alebo držanie určitých vzoriek...] tam, kde sa uvažuje len o odchyte alebo držaní v zajatí, Súdny dvor označil usmrcovanie ako ekvivalent odchyty na účely článku 16, pričom zdôraznil, že „pojem ‚odber [získavanie zveri]‘ v zmysle článku 16 ods. 1... treba chápať v tom zmysle, že zahŕňa tak odchyt, ako aj usmrcovanie jedincov..., takže toto ustanovenie môže... slúžiť ako základ pre prijatie výnimiek“ (C-674/17, bod 32). Tvrdenie, podľa ktorého sa na základe zásady proporcionality stanovuje odstupňovanie medzi týmito dvoma opatreniami, by bolo preto vyvrátené.
- 22 Vnútroštátny súd sa domnieva, že jeho tvrdenie je v súlade s ďalšou podmienkou článku 16, podľa ktorej výnimka nesmie spôsobiť zhoršenie stavu ochrany populácie príslušného druhu. Odchyťovanie a usmrcovanie sú preto úplne rovnocenné opatrenia, keďže obe vedú k odstráneniu jedinca z jeho prirodzeného areálu. Samotné udržiavanie jedinca nažive, ale v rámci určitého zariadenia, nepreukazuje, že nebolo spôsobené zhoršenie stavu ochrany druhu.
- 23 Domnieva sa, že výklad, ktorý poskytla Consiglio di Stato (Štátna rada), je neprimeraný, pretože vylučuje možnosť, aby príslušný orgán odôvodnil voľbu usmrtiť zviera nebezpečné z hľadiska verejnej bezpečnosti (namiesto toho, aby bolo odstránené do zajatia). Ak by totiž trvalé zajatie malo prioritu pred usmrtením, príslušný orgán by musel preukázať objektívnu, nielen dočasnú a subjektívnu, nemožnosť trvalého zajatia (t. j. nielen v zariadeniach, ktoré spravuje, ale aj v zariadeniach iných štátov), ku ktorej dochádza zriedkavo; to by však predstavovalo *probatio diabolica*, ktorá vylučuje relevantnosť iných odôvodnení týkajúcich sa jednotlivého prípadu v kontexte vyváženía záujmov, pokiaľ ide o dobré životné podmienky zvieratá, zvyknutého na život vo voľnej prírode, možnú existenciu miest, kde môže byť umiestnené, náklady a bezpečnosť pracovníkov atď.
- 24 Vnútroštátny súd preto opakuje, že právna úprava obsiahnutá v provinčnom zákone č. 9/2018 je v súlade s článkom 16 smernice, no napriek tomu považuje za potrebné objasniť výklad platných právnych predpisov Únie, prerušiť konanie a postúpiť akty Súdnemu dvoru.